

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko Italian alueelliset ja kansalliset säännökset, joissa säädetään maanteiden varsilla sijaitsevien polttoaineiden jakelupaikkojen välisistä pakollisista vähimmäisetäisyyksistä, ja erityisesti Lazion alueellisen lain 13 §, jota sovelletaan tämän tuomioistuimen käsiteltävänä olevaan asiaan ja joka on merkityksellinen tämän tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun asian ratkaisemiseksi, sekä edellä mainitut kansallisen oikeuden säännökset (asetus N:o 32/1998 ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset ja lisäykset, laki N:o 57/2001 ja 31.10.2001 annettu ministeriön asetus) yhteisön oikeuden mukaisia ja erityisesti EY:n perustamissopimuksen 43, 48, 49 ja 56 artiklan sekä perustamissopimuksessa vahvistettujen taloudellista kilpailua ja oikeudellista syrjintäkieltoa koskevien yhteisön periaatteiden mukaisia sen mukaan kuin perusteluissa on todettu siltä osin kuin mainitussa 13 §:ssä on Italian valtion lainsäädäntötoimivaltaan perustuen mahdollista säätää maanteiden varsilla sijaitsevien polttoaineiden jakelupaikkojen välisistä vähimmäisetäisyyksistä, tai sitä ei ole ainakaan estetty?

Valitus, jonka Audi AG on tehnyt 16.9.2008 (faksi 12.9.2008) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-70/06, Audi AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 9.7.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-398/08)

(2008/C 301/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Audi AG (edustajat: Rechtsanwalt S. O. Gillert ja Rechtsanwalt, tri F. Schwiek)

Muu osapuoli: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- Valituksenalainen tuomio on kumottava
- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 16.12.2005 tekemä päätös valitusasiassa R 237/2005-2 on kumottava siltä osin kuin tutkijan päätöksestä tehty valitus kumottiin osittain
- Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisöjen tuomioistuinta ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimesta sekä kulut menettelystä valituslautakunnassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin — kuten valituslautakuntaan ennen sitä — ei ole todennut riittävällä tavalla kohdeyleisöä. Kun otetaan huomioon tavaroiden ja palvelujen, joita varten rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi haetaan, suuri lukumäärä, kokonaistarkastelu ei ollut hyväksyttävää.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut erottamiskyvyn arvioinnissa liian tiukkoja perusteita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt huomioimatta sen, että myös mainoslauseet ovat sanamerkkejä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin yksin sen seikan perusteella, että sen käsityksen mukaan haettu tavaramerkki "Vorsprung durch Technik" on mainoslause, asettanut erottamiskyvyn toteamiselle huomattavasti tiukemmat vaatimukset.

Neuvoston asetuksen N:o 40/94 63 artiklan rikkominen: Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tyytynyt tarkastamaan valituslautakunnan päätöksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei saa hyväksyä eikä huomioida ratkaisussaan asianosaisten esittämiä uusia tosiseikkoja, jotka eivät ole olleet valituslautakunnan päätöksen kohteena. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin erottamiskyvyn arvioinnin yhteydessä viitannut eräaseen vastaajan ensimmäistä kertaa vastineensa yhteydessä esittämään asiakirjaan. Ratkaisu, että haetulla yhteisön tavaramerkillä "Vorsprung durch Technik" ei ole erottamiskykyä, perustuu ratkaisevasti tämän asiakirjan sisältöön ja ensimmäisen tuomioistuimen arviointiin tästä sisällöstä.

Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 15.9.2008 (faksi 12.9.2008) yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas, laajennettu jaosto) asiassa T-266/02, Deutsche Post AG, jota tukee Saksan liittotasavalta, v. Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste e.V. (BIEK) ja UPS Europe NV/SA, 1.7.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-399/08 P)

(2008/C 301/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Kreuzschitz, J. Flett, B. Martenczuk)

Muut osapuolet: Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Deutsche Post AG, Saksan liittotasavalta

Valittajan vaatimukset

- riitautettu tuomio on kumottava kokonaisuudessaan
- yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti on todettava, ettei kantaja ole osoittanut, että päätöksellä rikotaan EY 87 artiklan 1 kohtaa, ja kanne on vastavasti hylättävä. Toissijaisesti komissio vaatii, että asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.
- kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen vastapuoli on Deutsche Post AG (DPAG), joka on postipalveluja tarjoava kansainvälinen suuryritys, joka on saanut huomattavia tasausmaksuja valtion varoista. Komissio totesi vuonna 2002 EY 82 artiklan nojalla tekemässään erillisessä päätöksessä, jota ei ole riitautettu, että DPAG on käyttänyt väärin määräävää asemaansa pakettimarkkinoilla, koska sen hinnat eivät kattaneet kustannuksia. Koska DPAG teki kyseisenä ajanjaksona kaikkialla tappiota, tämä aggressiivinen hintapolitiikka on voitu rahoittaa vain niillä varoilla, jotka yritys sai rahoitustasauksena.

Kyseessä oleva valitus koskee etenkin sitä kysymystä, mitä arviointimenetelmää komissio sai käyttää kyseisen asian erityisissä olosuhteissa, jotta se saattoi todeta, että on kyse laittomasta tuesta DPAG:lle.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen riitautetussa tuomiossa soveltaman menetelmän mukaan kaikki yleisiin taloudellisiin velvoitteisiin liittyvät kustannukset ja yrityksen tulot on viiteajanjaksona tarkastettava sen varmistamiseksi, onko yritys saanut valtiolta liian suuren rahoitustasauksen. Mikäli on kyse tällaisesta ylikompensaatiosta, siitä voidaan johtaa, että näitä varoja on myös käytetty kohtuuttoman hintapolitiikan rahoittamiseen läheisillä ovelta ovelle -pakettipalvelun markkinoilla.

Päätöksessä sovelletun menetelmän mukaan selvitettiin kohtuuttomasta hintapolitiikasta läheisillä markkinoilla syntyneet tappiot ja todettiin, onko ne tasattu valtion varoin vai ei. Mikäli tällainen tasaus todetaan ja mikäli ei ole muuta rahoituslähdettä (yrityksen omien varojen muodossa), tästä on johdettava, että valtion varoja on käytetty kohtuuttoman hintapolitiikan rahoittamiseen läheisillä ovelta ovelle -pakettipalvelujen markkinoilla.

Komissio pitää päätöksessään käyttämänsä menetelmää lainmukaisena. Sen avulla voidaan loogisen päättelyn, joka sisältää myös oletaman siitä, että rahan on lopulta tultava jostakin, nojalla katsoa, että kyse on lainvastaisesta valtioneudesta. Riitautetussa tuomiossa ei ole asetettu kyseenalaiseksi päättelyn kulkua tai sen perustana olevia tosiasioita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olettaa riitautetussa tuomiossa kuitenkin ilman muita selityksiä, että vain ensimmäinen menetelmä tulee kyseen.

Komissio esittää seuraavat valitusperusteet: EY 87 artiklan 1 kohtaa ja EY 86 artiklan 2 kohtaa on rikottu sikäli kuin näitä määräyksiä on riitautetussa tuomiossa tulkittu virheellisesti siten, että niiden nojalla ei voida soveltaa menetelmää, jota ei ole muutoin arvosteltu riitautetussa tuomiossa ja joka mahdollistaisi sen, että loogisen ja pätevän päättelyn perusteella katsotaan, että kyse on yhteismarkkinoille soveltumattomasta valtioneudesta. Lisäksi komissio vetoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen puuttuvaan toimivaltaan ja EY 230 artiklan rikkomiseen sikäli kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa ja EY 230 artiklassa määrätyn harkintavaltansa, sekä yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan rikkomiseen sikäli kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole perustellut päätöksessä valitun menetelmän lainvastaisuutta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 17.9.2008 — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA ja Multichoice Hellas SA v. QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton ja Derek Owen

(Asia C-403/08)

(2008/C 301/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytännyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA ja Multichoice Hellas SA

Vastaajat: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton ja Derek Owen